

AANVULLENDE UITSPRAAK KLACHTENCOMMISSIE WVGZ
24 mei 2023 (mondelinge uitspraak 18 april 2023)

Klager: Dhr. XXXXXX, geboren op XXXXXX, verblijf houdend in Vincent van Gogh, locatie XXXXXX te Venray.

Klager wordt ondersteund door dhr. XXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)

Aangeklaagde: Dhr. XXXXXX, psychiater

Zitting: 18 april 2023 te Venray

Klachtennummer: 23.029

---

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure

- Op 18 april 2023 heeft de commissie de klacht van klager gegrond verklaard.
- Op 5 mei 2023 heeft klager een aanvullend klaagschrift ingediend waarin de vraag om schadevergoeding nader wordt onderbouwd.
- Op 15 mei 2023 heeft aangeklaagde een reactie op het aanvullend klaagschrift gegeven.
- Op 16 mei 2023 is het aanvullend schrijven van zowel klager alsook aangeklaagde beoordeeld.

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

2. De beslissing

Uit de beslissingsbrief van 14 november 2022 blijkt dat klager bekend is met psychoses. De (plaatsvervangend) zorgverantwoordelijke heeft zich op 14 november 2022 op de hoogte gesteld van de gezondheidstoestand van klager en hem onderzocht. Diezelfde dag is met klager gesproken over de voorgenomen beslissing. De beslissingsbrief is op schrift gesteld en voorzien van een schriftelijke motivering. Echter blijkt dat in de beslissingsbrief niet alle vormen van toegepaste zorg zijn aangekruist waardoor de klachtencommissie niet anders heeft kunnen beslissen dan de klacht formeel gegrond te verklaren. Aan alle overige vereisten van artikel 8:9 Wvvgz is voldaan.

Klager is in de gelegenheid gesteld om het verzoek om schadevergoeding schriftelijk te onderbouwen. De instelling is daarna in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren.

3. Toelichting klager – samengevat

Klager is van mening dat hem in de periode van 14 tot 15 november 2022 onrecht is aangedaan en dat hij hiervoor financieel moet worden gecompenseerd.

Volgens klager is er normovertredend gehandeld doordat niet is voldaan aan de formele wettelijke vereisten voor insluiting. Insluiting is destijds niet als mogelijke vorm van verplichte zorg aangenomen in de crisismaatregel waardoor het insluiten niet toegepast had mogen worden. Volgens klager is daarnaast ook nagelaten de beslissing tot het verlenen van deze verplichte zorg op schrift te stellen.

Klager heeft door dit verzuim immateriële schade geleden, die er niet was geweest als overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. Dit geldt zowel voor de aangegeven tekortkomingen afzonderlijk, als voor die tekortkomingen in combinatie. Klager heeft gevoelens van onmacht ervaren. Ook heeft hij spanning en ergernis gevoeld doordat hij 'als beest' werd behandeld, en als gevaarlijk werd neergezet. Dit gaf hem een sterk gevoel van rechteloosheid, aangezien er volgens hem geen aanleiding was voor een opname, laat staan voor een verblijf in de separeerruimte.

In de toelichting wordt verwezen naar het onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam uit 2019, het gebruik van een forfaitair stelsel 2.0 en jurisprudentie van onder andere de Hoge Raad, 20 november 2020. Klager verzoekt om een bedrag van 400 euro voor het niet voldoen aan artikel 8:7 lid 2 Wvvggz, namelijk dat de zorgaanbieder een andere vorm van verplichte zorg heeft verleend dan toestaan in de crisismaatregel. Daarnaast verzoekt klager om 50 euro voor het niet voldoen aan artikel 8:9 Wvvggz omdat de beslissing niet op schrift zou zijn gesteld en niet schriftelijk is gemotiveerd. Ook benoemt klager dat hij het recht behoudt tot het aanvullen van de begroting van de schade.

Op grond van bovenstaande verzoekt klager de klachtencommissie de verzochte schadevergoeding van 450 euro toe te kennen.

4. Weerwoord van aangeklaagde - samengevat

Klager stelt dat insluiten niet opgenomen was als vorm van verplichte zorg in de crisismaatregel en hij derhalve verplichte zorg heeft ontvangen waar de crisismaatregel geen wettelijke basis voor bood. Dat betreft een onjuist standpunt, gezien in de crisismaatregel van 14 november 2022 wel degelijk insluiten als vorm van verplichte zorg was toegekend. De vergoeding van het bedrag van 400 euro als schending van 8:7 Wvvggz dient aldus te worden afgewezen, aangezien er in dat verband geen schade is geleden.

Ten aanzien van de gestelde schade van 50 euro omdat niet voldaan is aan artikel 8:9 Wvvggz erkent de instelling dat het vinkje niet was gezet en de motivatie ontbrak ten aanzien van de separatie gedurende de periode van 14 november tot 15 november 2022. Wel was echter aan alle overige voorwaarden van artikel 8:9 Wvvggz voldaan. Nu aan de overige wettelijke vereisten wel is voldaan is aangeklaagde van mening dat er een causaal verband ontbreekt tussen de geleden schade en de gestelde normovertredingen, aangezien er geen sprake is geweest van nadeel door het ontbreken van deze verplichting. Klager stelt namelijk dat hij gevoelens van onmacht, spanningen en ergernis heeft gevoeld over de separatie, maar niet gesteld wordt dat hij deze gevoelens heeft ervaren door de ontbrekende artikel 8:9 Wvvggz beslissing. Hem is bovendien mondeling medegedeeld dat hij gesepareerd zou worden en zodoende op de hoogte van de insluiting.

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat het verzoek om schadevergoeding door klager dient te worden afgewezen.

5. Overwegingen van de Klachtencommissie

5.1. Formele vereisten

De klachtencommissie is bevoegd op grond van de artikelen 10:3 juncto 10:11 Wvvgz een billijke schadevergoeding toe te kennen als een klacht op grond van deze artikelen gegrond wordt verklaard.

Voordat de klachtencommissie overgaat tot het toekennen van een schadevergoeding, dient de instelling op dat voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om zich daarover uit te laten. De instelling is daartoe in de gelegenheid gesteld en heeft van haar bevoegdheid gebruik gemaakt, zoals hiervoor is benoemd.

5.2 Inhoudelijke beoordeling

De vraag die nu voorligt is of de schending van voormelde norm tot schadevergoeding dient te leiden. De klachtencommissie heeft de klacht van klager met betrekking tot de toegepaste vormen van verplichte zorg gegrond verklaard in haar beslissing van 18 april 2023, waardoor is komen vast te staan dat aan klager aldus niet voldoende duidelijk op schrift is gesteld wat de motivering voor deze vorm van verplichte zorg behelst.

Klager geeft aan in deze periode gevoelens van onmacht, spanningen en ergernis te ervaren en dat de vorm van verplichte zorg niet in de crisismaatregel is vastgelegd. Aangeklaagde geeft aan dat insluiten als vorm van verplichte zorg wel is opgenomen in de crisismaatregel en dat er geen causaal verband bestaat tussen het ontbreken van het kruisje bij de verplichte zorgvorm insluiten en het ervaren van gevoelens van onmacht, spanning en ergernis.

De klachtencommissie volgt hierin het standpunt van aangeklaagde. De klachtencommissie begrijpt dat de beslissing tot het insluiten een machteloos gevoel geeft en dat hierbij spanningen kunnen ontstaan. Echter heeft aangeklaagde vanaf het eerste moment klager gezien en de actuele gezondheidstoestand gecheckt. Daarnaast is met klager gesproken over de voorgenomen beslissing tot separatie. Het causaal verband tussen de opgedane emoties en het missen van het kruisje bij de beslissing tot insluiten wordt niet door de klachtencommissie gezien.

Nu onvoldoende vast is komen te staan dat klager schade heeft ondervonden aan het ontbreken van het kruisje bij de verplichte zorgvorm insluiten op de schriftelijke beslissing is de klachtencommissie van oordeel dat aan klager geen schadevergoeding toekomt.

7. Beslissing

De klachtencommissie voornoemd;

Wijst de vraag om schadevergoeding ten hoogte van een bedrag van 450 euro af.

Deze beslissing is genomen door:

Mw. XXXXXX, voorzitter,
Dhr. XXXXXX, psychiater,
Mw. XXXXXX, algemeen lid.

In aanwezigheid van mw. XXXXXX, ambtelijk secretaris Vincent van Gogh (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klager en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.

Deze uitspraak zal in kopie worden gestuurd naar:

- *Dhr. XXXXXX, klager,*
- *Mw. XXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon*
- *Dhr. XXXXXX, advocaat,*
- *Mw. XXXXXX, psychiater, aangeklaagde,*
- *Raad van Bestuur Vincent van Gogh,*
- *Dhr. XXXXXX, Geneesheer-directeur,*
- *Directie Vincent van Gogh,*
- *Mw. XXXXXX, vice-voorzitter klachtencommissie,*
- *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.*